

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnia huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripartitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXII. An ideò votum Castitatis sit ingratum Deo quia affirmatur obseruatu
neceßarium?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

promissio non erat votum ad colendum Deum; sed administrandum expeditius in templo; verum ante ætatem habilem.

III. PETRVS MARTYR: 6. Locum ambiguum posse variè explicari; ideo nil solidè inde concludi.
7. Habentes damnationem, esse non penam peccati, coram Deo; sed infamiam coram hominibus.

DICO AD I. Noua est ea expositio. Si non voverant; quid opus erat deficeret ad infideles, ut nuberent? Nam eis nubere licebat Christianis, i. Corinth. 7. tantum in Domino.

AD II. Abire post Sathanam sit quouis peccato, non solum per apostasiam. Luxuriari contra Christum est escortari ad Christi iniuriam; non, apostatare à Christo.

AD III. Nubere volendo irritam fidem fecerunt primam Voti, non Baptismi: quia nulla in Baptismo promittit, se non nupturam: sed post votum nubere volunt: unde damnatio. Aut post spirituales Votis facti delicias gustatas, nubere volunt.

AD IV. Dum loquitur de sexagenariis, non agit de admissione ad votum Continentiae; sed de electione ad praefaturam Diaconisse; ut Tertull. & alii: Vel de admissis ad Præbendam, qua alebantur in Ecclesia: ut Chrysostomus, Ambrosius, Hieronymus, &c. volunt probabilius.

AD V. Patres dicunt, verè fuisse votum Deo factum: At hoc volunt Sectarii posse rescindi: ergo magis Ecclesiæ factum: Cur igitur damnationem habebant?

AD VI. Non est ambiguus locus, ad quem conspirat Patrum consensus: Hic ambigua declarat.

AD VII. Infamia humana potest,

& solet esse cum peccato coram Deo; maximè in Luxuria post votum.

QVÆSTIO LXI.

*Qualia sunt Lutherico-calvinistica DO-
CUMENTA contra Continen-
tie Votum?*

LUTHERO-CALVINISTÆ aiunt: Votum Continentiae, Quà dicitur esse de Consilio Euangelico; est nullum: Quà fertur esse Meritorium; est impium: Quà obseruatū necessarium, aut, est impossibile: Quà perpetuum afflritur; est berum: Quà latitudinem putatur; est stultum: Quà vole creditur; est futile: Quà diuinum fingitur; est humanum commentum: Quà monasticum esse fertur; est antipoliticum: Quà Sanctum videtur; est anticanticum: Quà Christianum prædicatur; est Antichristianum pro benium nubere: Quà Angelicum esse tur; est Sathanicum: Quà castum laudatur & virginem; est pollutum ac meretricium. Ita illi.

SVADENT: QVIA I. Scripturæ docent id esse melius, Deoque gratius, quod magis est voluntarium, liberum, minusque necessarium.

II. Quia Scripturæ imperant matrimonium patientibus carnis stimulum.

III. Quia Scripturæ docent, Continentiam esse donum Dei, quod non datur omnibus.

IV. Quia varia sunt Cælibatus incommoda.

V. Quia Concilia, & S. Patres adversantur Voto continentiae.

AUTOR. Ut clari liqueant omnia; in questiones totidem vocentur singula.

QVÆSTIO LXII.

An ideo Votum continentiae Deo sit ingratum, quia affirmatur obseruatū necessarium?

Ff

Ly-

VTHERO-CALVINISTÆ omnes a-
Liunt.

S VADENT istis. 1. Psal. 53. *Voluntariò sacrificabò tibi,* 2. *Quia, 1. Cor. 7.* Non, ut laqueum vobis iniiciam, sc̄ ribo. id est, ait Martyr, hortor vos ad Continentiam; non ad votum. 3. *Quia, 2. Cor. 9.* *Vnuquisque prout de-* stinavit in corde suo: non ex tristitia, aut necessi- tate. Hilarem enim datorem diligit Deus.

A U T O R. 1. Vtraque, Libertas & Necessitas, triplex est. *Prima est Debiti ex præcepto seu Voto:* qua liberè faci- mus, ad quod non tenemur; neceſſa- riò, ad quod tenemur. *Hac Necessa- ria,* non pugnat cum laude meritorie o- peris, sed id auget: *Libertas nō est ad lau- dem meritumue necessaria.* *Secunda Vo- luntatis indeterminata ad ullum quod- cunq;*. *Hac libertas arbitrii est necessaria ad opus bonum æque ac malum.* Inde enim meretur, aut demeretur. *Tertia est Coactionis,* quà Absolutæ, qua quis facit, quod non vult: quà conditionatæ, qua perse nollet facere, facit tamen coactus. *Hac libertas ad laudem operis est necel- laria;* non tamen præcepto seu voto cō- traria. Nam tanta alacritate potest exe- qui opera hic Voti non præcepta, quantâ is præcepta. 1. Paralip. vlt. *Letatum est po- pulus cum Vota sponte promisteret: quia corde* toto offerebant ea Domino.

2. Deinde trifariam in soluendo Vo- to se quis habere potest, ait S. Thomas in Opuscul. 18. c. 12. 1. Alacrem, quia placet & Votum, & Res. 2. Inuitum; quia placet Votum, etsi res displaceat. 3. Contrarium Voto & Rei. Alacris mere- tur plus cum Voto, quam liber ab eo. Itemque Inuitus plus; quam liber à Vo- to. Contrarius utique, peccat si implici- ter, Hinc liquet Reponsio ad prædicta.

D I C O AD I. Voluntariò, sc̄ saluane- cessitate Voti aut præcepti.

AD II. Laqueus est vountium tem- rē, aut coactē; quod non vult Apostolus. Ita Aug. l. de bono viduit. c. 5. Hieronym. lib. 1. contra Iouin. &c.

AD III. Non de necessitate Legis aut Voti loquitur; sed de humana coacta directe, vel respectiuè.

Q V Ä S T I O L X I I I .

An matrimonium sit præceptum pa- tientibus simulum carni?

VTHERO-CALVINISTÆ affirmant, *Lat proinde Vouere castitatem esse teme- rarium & illicitum.*

S VADENT istis. 1. *Quia, 1. Cor. 7.* Qui non se continent, nubant: melius est enim nubere, quam viri. 2. Ibidem. Propter fornicationem unusquisque suam uxorem habeat. 3. Item: 1. Tim. 5. *Volo iuniores nubere, matres* familiæ esse, filios procreare.

C A L V I N I S eadē: *In 1. Corinth. 7.* distinguit tentationes carnis vientes: 1. Vincentes animum; sunt pessimæ. 2. Vi- etæ, vt nullam pariant intus perturbationē: haec non sunt Vitiones. 3. M. diæ, quæ obti- nent non plenè consensum, titillant tamen sensum, turbantque animum. Haec proprie- sunt Vitiones, quæ citant nos ad matrimonium sic, vt peccetur non nubendo. Ideo LVTHI ERYS in Epithalamio, S. Hieronymū arguit hæresios Pelagianæ, quod grauitat vñstus, vt Epistola 22. fatetur, non nupserit quasi sensisset, suis viribus, sine Dei dono se vincere æstus posse. *Fundamentum Lutheri, Martyris, Calvini est,* quia Omnis mo- tus Concupiscentiæ prohibitus est, estque peccatum. Quo de alibi.

A U T O R. Tria hic asserimus. 1. Nulla Scriptura mandat Matrimoni- um